

Arrest

**nr. 49 733 van 19 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN STEENBERGHE, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 maart 2009 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 20 maart 2009. Op 19 oktober 2009 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 37 387 van 22 januari 2010 weigerde ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 23 februari 2010 een tweede keer vluchteling verklaard. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 10 mei 2010.

1.3. Op 26 mei 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 mei 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Koerd te zijn afkomstig van Aleppo. U zou sinds 2005 sympathisant zijn van de 'Hizb al Yekiti Kurdi fi Suriy' en dit omdat uw vader sinds 2001 lid is van deze partij, alsook uw oom langs moederszijde, M.(...) R.(...). Op 25 februari 2009 zou er bij u thuis door uw vader en oom een partijvergadering georganiseerd zijn. De autoriteiten zouden zijn binnengevallen, maar u kon vluchten. Uw vader en uw oom zouden echter aangehouden zijn en tot op heden opgesloten zijn. U hebt op 20 maart 2009 een eerste asielaanvraag ingediend in België. Op 18 juni 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) voor het eerst een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 31 juli 2009 ging het CGVS over tot de intrekking van deze beslissing en op 19 oktober 2009 nam het CGVS een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dewelke op 22 januari 2010 bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). In september of oktober 2009 zou u via uw neef, M.(...) A.(...), vernomen hebben dat er een document voor u was afgegeven bij de mukhtar, hij zou de inhoud niet vermeld hebben. In november 2009 zou u deelgenomen hebben aan de hongerstakingactie georganiseerd door de PYD en zou u door ROSJ TV gefilmd zijn. Eind november 2009 zou u vernomen hebben dat de autoriteiten uw winkel gesloten hadden en aan uw moeder gezegd hadden dat ze weten waar u zich bevindt en welke activiteiten u uitvoert. U zou een zekere M.(...) G.(...), een Palestijn afkomstig uit Syrië die hier in hetzelfde centrum verbleef, ervan verdenken na zijn terugkeer naar Syrië u bij de Syrische autoriteiten te hebben verklikt. Uw neef zou een kopie van het arrestatiebevel (het document dat aan de mukhtar was gegeven) aan een zekere H.(...) T.(...) meegegeven hebben die het op zijn beurt op 7 of 8 februari 2010 aan u overhandigd heeft. Op 23 februari 2010 hebt u een tweede asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten en foto's neer: een kopie van een arrestatiebevel dd. 2009, een attest opgesteld door de drie Koerdische partijen (de twee Yekiti's en de PYD), die stellen dat u in België deel heeft genomen aan tal van acties waardoor een eventuele terugkeer naar Syrië een risico voor u inhoudt, een CD-rom met daarop een ROSJ TV-uitzending over de hongerstaking georganiseerd door de PYD, twee foto's van uzelf tijdens de manifestatie vóór de Syrische ambassade dd. 16/11/2009, twee foto's van uzelf tijdens de manifestatie vóór het Europees Parlement dd. 12/03/2010, twee foto's van uzelf vóór de Syrische ambassade dd. 12/03/2010, één foto van uzelf in Leuven dd. 20/03/2010 en tot slot één foto van uzelf tijdens de Newroz viering 2010.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo baseert u zich in kader van uw tweede asielaanvraag op dezelfde vervolgingsfeiten als aangehaald in kader van uw eerste asielaanvraag, namelijk een vrees voor vervolging omdat uw vader en uw oom (tijdens de YEKITI partijvergadering) op 25 februari 2009 door de Syrische autoriteiten zijn aangehouden en tot op heden zijn opgesloten (gehoorverslag CGVS, pp. 1 en 3). Dit feit werd reeds beoordeeld in kader van uw eerste asielaanvraag en er werd geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uw vader en uw oom effectief aangehouden zijn omwille van hun partijactivisme. De weigering van uw asielaanvraag door het CGVS werd bevestigd door de RVV die stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas met betrekking tot de inval van de veiligheidsdiensten en de arrestatie van uw vader en oom (zie Arrest nr. 37 387 dd. 22 januari 2010).

In verdere lijn vermag het arrestatiebevel (dd. 2009), dat u tijdens uw tweede asielaanvraag neerlegt ter staving van uw vluchtaanleiding, sinds de arrestatie van uw vader en oom op 25 februari 2009 wordt u door de Syrische autoriteiten gezocht omwille van het behoren tot een verboden organisatie (gehoorverslag CGVS, pp. 1 en 2 + zie vertaling arrestatiebevel), dan ook niet deze appreciatie in positieve zin om te buigen. Daarenboven dient er te worden vastgesteld dat het een frauduleus document betreft. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is gevoegd dat de wetsartikels 277/308 van het Syrische Strafwetboek geen betrekking hebben op "het behoren tot geheime organisaties", maar dat wel de artikels 327 tot 329

hierop betrekking hebben. Verder hebt u slechts op 23 februari 2010 een tweede asielaanvraag ingediend terwijl u al rond 7 à 8 februari 2010 het arrestatiebevel hier in België zou ontvangen hebben (gehoorverslag CGVS, p. 2). Het niet eerder indienen van een tweede asielaanvraag doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging. In de marge dient ook nog te worden aangestipt dat u al in september of oktober 2009 door uw neef werd ingelicht over het bestaan van een "document" dat aan de mukhtar voor u is overhandigd (gehoorverslag CGVS, p. 2), maar maakt uw advocaat hiervan geen enkele melding in zijn verzoekschrift dd. 19 november 2009. Het feit dat u de exacte inhoud van het document over de telefoon niet aan uw neef kon vragen (gehoorverslag CGVS, p. 2), is geen afdoende verschoning aangezien u zonder enig probleem op 26 november 2009 'via messenger' van uw neef vernam dat, na de sluiting van uw winkel, de Syrische autoriteiten naar uw huis zijn gekomen om aan uw moeder mee te delen dat ze op de hoogte zijn van uw verblijf hier en uw activiteiten en dat u zich rustig moet houden (gehoorverslag CGVS, pp. 1, 3 en 5). Wat betreft uw 'réfugié sur place' activiteiten, namelijk uw deelname aan de hongerstakingactie van de PYD (Partiya Yekitiya Demokrati) op 14 en 15 november 2009 en de betoging vóór de Syrische ambassade op 16 november 2009 (gehoorverslag CGVS, pp. 1, 2 en 5 + zie CD-rom en twee foto's van uzelf) dient er te worden opgemerkt dat u bij deze actie geen prominente, laat staan leidinggevende rol, op u hebt genomen. U was enkel aanwezig in de hoedanigheid van een gewone deelnemer. Meer nog u behoort niet tot de PYD en u verklaart zelf dat u geen 'grote politieker' bent, maar gewoon een Koerd (gehoorverslag CGVS, p. 3). Gezien de afwezigheid van vervolging tegen uw persoon in uw land van herkomst en gezien het feit dat u binnen de Syrisch-Koerdische gemeenschap in België geen prominente politieke rol speelt, is het niet aannemelijk dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn u te identificeren als een opposant van het regime. U vermoedt dat een zekere M.(...) G.(...), een Palestijn uit Syrië, bij zijn terugkeer naar Syrië uw activiteiten hier in België aan de Syrische autoriteiten verklikt heeft (gehoorverslag CGVS, pp. 3, 5 en 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring, namelijk dat u op 26 november 2009 via uw neef vernomen zou hebben dat de Syrische autoriteiten aan uw moeder meegedeeld zouden hebben dat ze op de hoogte zijn van uw activiteiten hier en dat u zich moet rustig houden (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 5). Vooreerst is het weinig geloofwaardig dat uw neef het risico zou genomen hebben om dit via messenger mee te delen (gehoorverslag CGVS, p. 5), terwijl hij eerder via de telefoon niet zou hebben durven meedelen wat de inhoud van het 'document' is dat aan de mukhtar was overhandigd (gehoorverslag CGVS, p. 2). Uw verklaring dat de Syrische autoriteiten enkel gebruik maken van informanten en geen hightech toepassen (gehoorverslag CGVS, p. 5), is hiervoor dus ook geen afdoende argument. Verder dient er te worden vastgesteld dat u deze informatie van uw neef, ingewonnen op 26 november 2009, niet gemeld hebt op de terechtzitting van de RvV op 15 januari 2010 dit terwijl u wel vijf foto's van uw protestactie in Brussel hebt neergelegd en verklaard hebt dat van deze activiteiten ook beelden zijn getoond op Roj-TV (zie Arrest nr. 37 387 dd. 22 januari 2010). De Raad oordeelde dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw beperkt engagement in België, zelfs wanneer van deze activiteiten beelden zijn verschenen op Roj-TV. In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er dus geen verder geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw beperkt engagement in België.

Ook het voorleggen van twee foto's van uw deelname aan de manifestatie dd. 12 maart 2010 vóór het Europees Parlement, georganiseerd door de twee Yekiti partijen, alsook het neerleggen van twee foto's van uw deelname aan de manifestatie van de PYD (dd. 12 maart 2010) vóór de Syrische ambassade wijzigen gezien bovenstaande observaties niets aan deze appreciatie.

Het attest opgesteld door de drie Koerdische partijen, de twee Yekiti partijen en PYD (dd. 18/02/2010), is opgesteld ter uw behoeve en wijst de Belgische asielinstanties er op dat u in geval van terugkeer naar Syrië problemen kan ondervinden omwille van uw activiteiten in België (gehoorverslag CGVS, p. 3 + zie vertaling document). Het is echter zeer bevreemdend dat uw partij wel dergelijk document kan opstellen, maar dat zij niet bij machte zou zijn om te attesteren dat uw vader en oom effectief leden zijn van de partij en zij sinds 25 februari 2009 door de Syrische autoriteiten zijn aangehouden (gehoorverslag CGVS, pp. 2, 3 en 4). De drie foto's van uw deelname aan de vooravond van Newroz 2010 en het Newroz feest zelf tonen enkel uw deelname aan deze culturele activiteit in Leuven aan.

Er dient te worden geconcludeerd dat u er gezien bovenstaande observaties niet in bent geslaagd om aan te tonen dat u in Syrië een risico loopt zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie van Genève van 28 juli 1951 of in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, herhaalt verzoeker zijn vluchtmotieven en argumenteert hij waarom hij wel degelijk beantwoordt aan de voorwaarden die door genoemd artikel worden gesteld inzake de erkenning van vluchtelingen. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing onvoldoende is gemotiveerd en onderneemt een poging om een aantal motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de ernstige schade in zijn hoofd bestaat uit het risico op foltering of vernederende behandeling of bestraffing en dit gezien de reeds hem overkomen gebeurtenissen. Hij herhaalt dat zijn vader en oom werden opgepakt en nog steeds in gevangenschap zitten. Verzoeker meent dat er te weinig onderzoek is gebeurd naar de waarachtigheid van zijn asielmotieven en van de door hem neergelegde documenten.

Er werden geen bijkomende stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij zich baseert op dezelfde vervolgingsfeiten als aangehaald in het kader van zijn eerste asielaanvraag en dienaangaande reeds werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas met betrekking tot de inval van de veiligheidsdiensten en de arrestatie van zijn vader en oom, (ii) het thans neergelegde arrestatiebevel niet vermogt deze appreciatie in positieve zin om te buigen, temeer daar het een frauduleus document betreft, (iii) het niet eerder indienen van een tweede asielaanvraag na ontvangst van het arrestatiebevel andermaal afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging en hij bovendien al in september of oktober 2009 door zijn neef werd ingelicht over het bestaan van een "document" doch hiervan geen melding werd gemaakt in het verzoekschrift dd. 19 november 2009, (iv) het, gezien de afwezigheid van vervolging tegen zijn persoon in zijn land van herkomst en gezien het feit dat hij binnen de Syrisch-Koerdische gemeenschap in België geen prominente politieke rol speelt, niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn hem te identificeren als opposant van het regime, (v) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat de Syrische autoriteiten aan zijn moeder zouden meegedeeld hebben dat ze op de hoogte zijn van zijn activiteiten hier en dat hij zich rustig moet houden, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (vi) de foto's van zijn deelname aan manifestaties voor Europees Parlement en de Syrische ambassade niets wijzigen aan deze appreciatie, (vii) het attest opgesteld door de drie Koerdische partijen, opgesteld werd ter zinnen behoeve en het bovendien zeer bevreemdend is dat zijn partij wel dergelijk document kan opstellen maar dat zij niet bij machte zou zijn om te attesteren dat zijn vader en oom effectief leden zijn van de partij en zij sinds 25 februari 2009 door de Syrische autoriteiten zijn aangehouden, en (viii) de foto's van zijn deelname aan de vooravond van Newroz enkel zijn deelname aan deze culturele activiteit in Leuven aantonen.

2.4. Blijkens verzoekers verklaringen vreest hij vervolging in zijn land van herkomst omwille van de feiten aangehaald in zijn eerste asielaanvraag, namelijk dat zijn vader en zijn oom tijdens een Yekiti-partijvergadering door de Syrische autoriteiten zijn aangehouden en tot op heden zijn opgesloten en hij hetzelfde lot vreest, en omwille van zijn politieke activiteiten in België. In 's Raad arrest nr. 37 387 van 22 januari 2010 werd reeds geoordeeld dat (i) verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vader driemaandelijks een vergadering van de partij Yekiti organiseerde zodat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas met betrekking tot de inval van de veiligheidsdiensten en de arrestatie van zijn vader en oom en (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn beperkt engagement in België, zelfs wanneer van deze activiteiten beelden zouden zijn verschenen op Roj-TV. Voornoemd arrest heeft gezegd van gewijsde.

Naar aanleiding van huidige asielaanvraag haalt verzoeker aan dat hij in november 2009 heeft deelgenomen aan de hongerstakingsactie georganiseerd door de PYD, waarbij hij door Roj-TV gefilmd werd. Eind november 2009 zou hij vernomen hebben dat de autoriteiten zijn winkel gesloten hebben en aan zijn moeder gezegd hebben dat ze weten waar hij zich bevindt en welke activiteiten hij uitvoert. Verzoekers neef zou een kopie van het arrestatiebevel aan een zekere H. T. meegegeven hebben die het op zijn beurt op 7 of 8 februari 2010 aan verzoeker overhandigd heeft. Ter staving van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten en foto's neer: een kopie van een arrestatiebevel dd. 2009, een attest opgesteld door de drie Koerdische partijen (de twee Yekiti's en de PYD), die stellen dat hij in België deel heeft genomen aan tal van acties waardoor een eventuele

terugkeer naar Syrië een risico voor hem inhoudt, een CD-rom met daarop een Roj-TV-uitzending over de hongerstaking georganiseerd door de PYD, twee foto's van verzoeker tijdens de manifestatie voor de Syrische ambassade dd. 16/11/2009, twee foto's van waarop hij te zien is tijdens de manifestatie voor het Europees Parlement op 12/03/2010, twee foto's van zichzelf voor de Syrische ambassade dd. 12/03/2010, één foto van zichzelf in Leuven dd. 20/03/2010 en tot slot één foto van zichzelf tijdens de Newroz viering 2010.

Zoals terecht wordt geconcludeerd in de bestreden beslissing, brengt verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe concrete gegevens of stukken bij die vermogen om het in het kader van de eerste asielaanvraag vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid te herstellen. Aan de hand van de thans voorgelegde nieuwe stukken, slaagt verzoeker er immers niet in alsnog aannemelijk te maken dat er wat hem betreft op grond van de eerder uiteengezette motieven sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch toont hij aan dat er onderhand andere gronden zijn die de erkenning van de vluchtelingenstatus wettigen, zoals blijkt uit wat volgt.

2.5. Vooreerst benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals reeds genoegzaam werd vastgesteld naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dan ook op goede gronden dat het arrestatiebevel, waaruit moet blijken dat verzoeker sinds de arrestatie van zijn vader en oom op 25 februari 2009 wordt gezocht door de Syrische autoriteiten omwille van het behoren tot een verboden organisatie, niet kan opwegen tegen de sterke en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven. Dit klemt des te meer daar het, zoals wordt gesteld in de bestreden beslissing, een frauduleus document betreft. Verzoeker betwist de overwegingen van de bestreden beslissing dienaangaande en wijst erop dat de documentatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert vermeldt dat artikel 308 van het Syrische Strafwetboek in hoofdzaak verwijst naar artikel 307, artikel dat strafbaar stelt *“elke handeling, elk geschrift en elke toespraak die beoogt, of die tot gevolg heeft, het zaaien van tweedracht tussen de gemeenschappen op religieuze of racistische gronden, of die aansporen tot strijd tussen de gemeenschappen of de verschillende leden van de natie...”*. Verzoeker vervolgt dat in artikel 308, lid 1 wordt gesteld dat onderworpen is aan dezelfde straf *“elke persoon behorende tot een organisatie opgericht met het in het vorige artikel vermelde doel.”* Verzoeker wijst er verder op dat het document waarop het Commissariaat-generaal zich baseert uitdrukkelijk vermeldt dat het gebruik van artikel 307 (waarop artikel 308 zich dus baseert) ter intimidatie en bestraffing van leden van de politieke oppositie en memnsenrechtenactivisten in het algemeen gekend is. Verzoeker is overigens van oordeel dat het feit of hij nu gezocht werd voor het al dan niet behoren tot een geheime organisatie of voor het stellen van *“elke handeling, elk geschrift en elke toespraak die beoogt, of die tot gevolg heeft, het zaaien van tweedracht tussen de gemeenschappen op religieuze of racistische gronden, of die aansporen tot strijd tussen de gemeenschappen of de verschillende leden van de natie...”* op zich geen groot verschil maakt. Feit is dat hij wordt gezocht en hij een gegronde vrees heeft en risico loopt om vervolgd te worden, aldus nog verzoeker.

De Raad leest in het door verzoeker voorgelegde aanhoudingsbevel, waarvan overigens slechts een kopie wordt bijgebracht, dat verzoeker beschuldigd wordt van *“het behoren tot geheime organisaties”*, een misdrijf dat strafbaar wordt gesteld door de artikelen 277/308 van het Syrische Strafwetboek. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt echter dat artikel 277 op geen enkele wijze betrekking heeft op het behoren tot ‘geheime organisaties’ en dat, hoewel het gebruik van artikel 307 ter intimidatie en bestraffing van leden van de politieke oppositie en rechtenactivisten in het algemeen gekend is, het gebruik van de artikelen 307 en 308 als basis voor de beschuldiging van het behoren tot een ‘geheime organisatie’ niet correct is. De Raad leest verder *“Artikel 307 stelt racisme en het zaaien van tweedracht in de maatschappij strafbaar, niet het behoren tot een geheime organisatie. Weliswaar breidt artikel 308 de bepalingen van artikel 307 uit tot personen die behoren tot organisaties met hetzelfde doel als het bepaalde in artikel 307 maar het gaat hier niet over het behoren tot een “geheime organisatie” op zich als strafbaar feit. Het behoren tot een “geheime organisatie” valt onder de artikelen 327 tot 329 (en de daaraan verbonden strafbepalingen) van hoofdstuk 2 (‘Geheime verenigingen’ / al-Jam’iyyât as-sirriyya) van het 3^e deel (‘Betreffende de illegale verenigingen’ / Fî al-Jam’iyyât ghayr al-mashru’a) van het Syrische Strafwetboek.”* Deze pertinente informatie, die door verzoeker in het verzoekschrift niet wordt weerlegd, strookt derhalve niet met de inhoud van het neergelegde arrestatiebevel en verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat hij gezocht wordt omdat hij

behoort tot een clandestiene partij. Gezien de in het arrestatiebevel vermelde wetsartikelen geen betrekking hebben op de strafbare feiten die verzoeker ten laste worden gelegd, namelijk lidmaatschap van een verboden, geheime organisatie, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid besluiten dat geen bewijswaarde kan worden gehecht aan het door verzoeker neergelegde arrestatiebevel.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoeker naar eigen zeggen het arrestatiebevel reeds op 8 of 9 februari 2010 in België zou hebben ontvangen, doch wachtte tot 23 februari 2010 alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen, hetgeen andermaal afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees voor vervolging. Zo verzoeker het niet verwonderlijk acht dat iemand twee weken wacht om een tweede asielaanvraag in te dienen, wijst de Raad erop dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die na afwijzing van zijn asielaanvraag beschikt over nieuwe elementen, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij, indien hij werkelijk nood heeft aan internationale bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

2.6. Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet gelooft dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn engagement in België, meent verzoeker dat het wel zeer toevallig is dat nog geen tien dagen na zijn deelname aan de betoging voor de Syrische ambassade, en dus nadat verzoeker gefilmd werd, zijn winkel in Syrië werd gesloten. Voorts is verzoeker van oordeel dat zijn uitleg dat de Syrische autoriteiten geen hightech toepassen zeer aannemelijk is. Het aftappen van een telefoongesprek is volgens verzoeker immers veel meer voor de hand liggend dan het onderscheppen van een conversatie via chat. Verzoeker zou ook nooit hebben gezegd dat zijn neef geen informatie durfde mee te delen aan de telefoon. Hij heeft het hem evenwel zelf nooit gevraagd om zijn neef niet in moeilijkheden te brengen. Dit gebeurde wel via messenger omdat het risico om getraceerd te worden dan zo goed als onbestaande is, aldus verzoeker.

De Raad stelt vast dat verzoeker met dit betoog niet verder komt dan het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het uiten van blote beweringen, die niet met het minste begin van bewijs worden gestaafd en dan ook geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat het, gezien de afwezigheid van vervolging tegen verzoekers persoon in zijn land van herkomst en gezien het feit dat hij binnen de Syrisch-Koerdische gemeenschap in België geen prominente rol speelt, niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn hem te identificeren als opposant van het regime. De Raad herhaalt in dit verband dat reeds in hoger aangehaald arrest van 22 januari 2010 werd geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn beperkt engagement in België, zelfs wanneer van deze activiteiten beelden zijn verschenen op Roj-TV. De door verzoeker thans neergelegde stukken, in het bijzonder het attest opgesteld door de drie Koerdische partijen, een CD-rom met beelden van een hongerstaking en diverse foto's van verzoeker tijdens manifestaties voor de Syrische ambassade en het Europees Parlement en van zijn deelname aan de Newroz viering, doen hieraan geen afbreuk. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot deze stukken niet betwist zodat de Raad om dezelfde reden als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.7. Waar verzoeker tot slot nog aanhaalt dat een loutere vrees voor toekomstige vervolging kan volstaan om als vluchteling te worden beschouwd, hij onder verwijzing naar rechtspraak van het Amerikaanse Hooggerechtshof stelt dat niet met absolute zekerheid bewezen dient te worden dat iemand zou vervolgd worden wanneer hij in zijn land gebleven was doch het voldoende is dat er een redelijke kans bestaat dat vervolging zou plaatsvinden, en hij erop wijst dat hij behoort tot de Koerdische bevolkingsgroep die al jaren strijdt om de eerbiediging van zijn rechten en waarvan algemeen geweten is dat de groep wordt onderdrukt in Syrië, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn betoog voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven en hij evenmin aannemelijk maakt dat hij zou worden gevisieerd door de Syrische autoriteiten omwille van zijn

activiteiten in België, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

2.8. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker beroept zich voor zijn verzoek op subsidiaire bescherming op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. In acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS